

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

Woody torna a casa...

La trama: Nova York. Boris Yellnikoff, físic quàntic, misantrop professor d'escacs i maltractador de nens, topa amb Melodie, càndida noieta de Baton Rouge que ha emigrat a la gran ciutat, l'acull a casa i acaben casant-se, però l'arribada de la mare d'ella i després el pare, capgiren l'harmonia conjugal.

La pel·lícula: Havent practicat turisme pagat a cos de rei, el jueu Allan Stewart Konigsberg (Nova York, 1935) àlies Woody Allen, torna a Brooklyn. Ho fa posant en escena *Whatever Works* (aquí traduït *Si la cosa funciona*), paper escrit per a Zero Mostel fa trenta anys. Aleshores no va poder ser i avui és el guionista-actor Larry David l'encarregat d'encarnar-lo fent de Boris, misantrop (i misògin) radical, perdonavides malcarat que, a més de ser un premi nobel frustrat, és un suïcida fracassat. I si Alceste, el misantrop de Molière deia "la raça dels humans és una mala raça", el Boris allenianetzibaguitzes verbals i físiques a tot bitxo vivent. *Si la cosa funciona* és una comèdia de parides intel·lectuals i situacions

Si la cosa funciona
 Director: Woody Allen.
 Intèrprets: Larry David,
 Evan Rachel Wood, Patricia
 Clarkson, Ed Begley Jr.
 Conleth Hill. EUA, 2009. 92'.
 JCA Alpicat, Lauren.

estrafolàries que voregen la farsa terrorista. Larry David recupera el seu rol de la telesèrie *Curb Your Enthusiasm* on s'interpreta a sí mateix. Aquí força el personatge gràcies a uns diàlegs políticament incorrectes i al recurs metafílmic d'adreçar-se a la càmera *abordant* l'espectador, tal com passava amb el personatge coral de *Poderosa Afrodita*. Els gags orals i visuals funcionen amb puntual eficàcia, sense respectar els llocs comuns i arquetipus humans (la mare devota rebotada hippie concupiscent; el pare repressor que descobreix una homosexualitat reprimida) que poblen l'hora i mitja d'una comèdia que se'n fot de l'amor i de qui el vetlla. Allen és una cabreta lirona que mastega i rumia continuament els tòpics temàtics de la seva filmografia: serveix la intel·ligència per a ser feliç? O és millor ser una soca insensible? Clar que si la cosa funciona, eureka! Woody torna a casa...i no es mossega la llengua.

La imatge: Boris llançant-se contra el finestral del seu *loft* patibulari en suïcidi sapastre.

La frase: "De vegades un tòpic expressa molt bé el que pensem", admet Boris. I ens defineix.

La recomanació: De visió obligada per allenistes fidels i potser no tant per qui va sucarr melindros amb la Vicky i la Cristina a Barcelona.